PSALMUL 88 (III)

1. [11]Se vorbește, oare, de-a Ta bunătate
în mormânt și-n locul cel de nepătruns
/: și credincioșia Ta, Preaîndurate,
oare cunoscută-i în Adâncu-ascuns? :/

2. [12]Cunoscute-s oare lucrurile Tale minunate-n locul cel întunecat,
/: și-n țara uitării, oare-a Ta dreptate
cine-o mai cunoaște, când e tot uitat? :/

3. [13]DOAMNE, eu la Tine cer ajutorare,
dimineața ruga-mi către Tine-o-ndrept;
/: [14]de ce-mi lepezi, DOAMNE,
sufletu-n strâmtoare
și-Ți ascunzi Tu Fața
când Te caŭt și-aștept? :/

4. [15]Eu din tinerețe plâng și trag pe moarte,
în a’ Tale spaime nu știu ce să fac.
/: [16]Marea Ta mânie trece peste mine,
nimicit de spaimă, fără vlagă zac. :/

5. [17]Ele mă-nconjoară zilnic ca niște-ape,
deodată-n toate sunt înfășurat;
/: [18]depărtași de mine prieteni și tovarăși
și cei mai de-aproape mi s-au depărtat... :/